

Universitätsbibliothek Paderborn

**Resolutiones disputationum de Jndulge[n]tiarum virtute
F. Martini Lvther Avgvstiniani Vittenbergensis**

Luther, Martin

[Wittenberg], 1518

VD16 L 5787

Con: XXXI. Q[...] rarus est vere poenitens/ ta[m] rarus est vere
indulgentias redime[n]s. i. rarissimus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32315

Hec dico, eorum si sit qui volunt contritione esse necessaria ad remissionem poena*rum*. Et non uident, quod vehementer incerta reddant omnia. Et satis patet conclusio: Nam primā partē oī assenserunt. Secunda autē necessario sequitur. Meo autē iudicio potest fieri certa remissio penarum, scilicet Canonicas, etiam si ille dignus non fuerit, nec contritus: Non enim contritus: neclū certitudo contritionis, requirit ad poenarum remissionē. Quia tenet remissio; etiam si fidei concedat, cum sit in mea parte Papae. Illi vero ut supra quod dictum est, si alias poenas quod criminis, volunt remitti, scilicet quantumque mortalium peccatorum, faciunt, dum nimis magna dicant indulgentias, ut nullē sint indulgentiae. Quia nec indulgentiae quidē sunt, si incertae sunt. Incertae vero sunt, si nimis super absoluendi conscientiā, non super clauis potestate. Maxime vero, si & super omnia peccatorum mortalium, non in criminis manifestata, contritione nütatur, cum nullus certus sit sine peccato mortali esse. Certus autem est pater, quod sine crimen est, id est sine peccato de quo corā Ecclesia possit accusari, ut supra. Ideo illa conclusio nego esse verā, meo sensu loquens. Posui autē ut videret illi absurditatē suę iactatię, quod indulgentias extendit.

CON: XXXI.

Qui ratus est vere poenitens/tā ratus est vere indulgentias redimēs. i. ratissimus.

Iterū eorum loquor sūta, ut videant suae licentiosę p̄dicationis temeritatē, imo contradictionē. Qui cum tam multis eas p̄desse clamarent, & tamen confitetur paucos esse, qui angustā viam ambulat, nondū erubescit, neq; attendit quid loquātur. Sed nec mirū. Non enim suscepit officium contritionis & angustie vicē docēde. Messa itaque sensum dico, quod & si pauci sint cōtriti, Multi, imo omnes in tosa Ecclesia p̄nt esse liberi a poenis Casanū, p̄ ablationē Canonū, sicut & vere nūc sunt.

CON: XXXII

Damnabūtur in eternū cum suis Magistris/ qui p̄ las veniarū/ securos scilicet credūt de sua salute.

Hanc assero & pbo. Sic Hiere: xvij.

Maledictus qui spem suā ponit in homine, & ponit carnē brachiorū suū. Nō ē enim nobis vila fiducia salutis, nisi vnus Ihesus